

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412219607
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1412219607.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej st. a JUDr. Anny Kašajovej v spore žalobcu: N. V., trvale bytom Dunajská Streda - Malé Blahovo, Maloblahovská 39, zastúpený: JUDr. Margita Hrivňáková & partners, s.r.o., Májkova 3, P.O.BOX 76, Bratislava, proti žalovaným: 1./ Karloveská obchodná a rozvojová spoločnosť, a.s., Bratislava, Kresánkova 1, IČO: 31 361 862, zastúpený: JUDr. Ľuboslav Kašuba, Bratislava, Na vříšku 1, 2./ Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Bratislava, Primaciálne námestie 1, IČO: 00 603 481, 3./ Mestská časť Bratislava - Karlova Ves, Bratislava, Námestie sv. Františka 8, IČO: 00 603 520, zastúpený: JUDr. Ľuboslav Kašuba, Bratislava, Na vříšku 1, o zaplatenie 98.585,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 13. októbra 2020 č. k. 6C/65/2013-300, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní 1/, 2/, 3/ **m a j ú** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa proti žalovaným 1/ až 3/ domáhal spoločného a nerozdielneho zaplatenia istiny 98.585,- eur a nahradenia trov konania titulom spôsobenej škody, ktorá mala vzniknúť na tom skutkovom základe, že žalovaní v 1. a 2. rade v zastúpení žalovaného v 3. rade a spoločnosť NBC, spol. s r.o., Bratislava, Matejkova 20, uzavreli v roku 1998 dohodu o vzniku podielového spoluvlastníctva. Na základe tejto dohody vznikol pozemok parc. č. XXXX/XXX o výmere 1944 m², ktorého podielovými spoluvlastníkmi sa stali žalovaný v 2. rade a spoločnosť NBC, spol. s r.o. Žalovaný v 2. rade a spoločnosť NBC, spol. s r.o. uzavreli dňa 05.12.2002 kúpnu zmluvu so žalovaným v 1. rade ako kupujúcim, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 07.02.2003. Žalovaný v 1. rade ako predávajúci uzavrel so Slovensko- Talianskou rozvojovou spoločnosť, s.r.o. ako kupujúcim, dňa 27.02.2003 kúpnu zmluvu. Na základe tejto zmluvy Slovensko-Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o. nadobudla vlastnícke právo medzi iným aj k pozemku 1426/451 vo výmere 1944 m². Slovensko - Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o., ako predávajúci previedla nehnuteľnosť na žalobcu ako kupujúceho na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.11.2003. Žalobca ako predávajúci uzavrel dňa 28.07.2004 so spoločnosťou AJG, s.r.o. kúpnu zmluvu, na základe ktorej previedol aj vlastnícke právo k parcele č. XXXX/XXX o výmere 1944 m². Na základe rozhodnutia Okresného úradu Bratislava IV zo dňa 30.12.2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp 20/2004-12 zo dňa 16.10.2005, bolo reštituentom O. Š. K. a I. K. priznané vlastnícke právo k parc. č. XXXX/XXX o výmere 594 m², ktorá bola súčasťou pozemku parc. č. XXXX/XXX. Na základe nadobudnutia vlastníckeho práva k pozemku č. XXXX/XXX reštituentmi bola nútená spoločnosť AJG, s.r.o. opätovne odkúpiť parc. č. XXXX/XXX od reštituentov. K uzavretiu kúpnej zmluvy došlo dňa 09.10.2006. Dohodnutá kúpna cena bola 2 970 000,- Sk, t. j. 98 585,- eur. Spoločnosť AJG,

s.r.o. požadovala od žalobcu zaplataenie sumy 98 585,- eur titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a titulom nároku na náhradu škody, ktoré jej vznikli na základe toho, že musela opätovne kúpiť od reštituentov pozemok parc. č. XXXX/XXX. Žalobca uznaním dlhu zo dňa 19.4.2007 uznal svoj dlh voči spoločnosti AJG, s.r.o. vo výške 86.361,28 eura (titulom bezdôvodného obohatenia) a vo výške 12.224,65 eura (titulom náhrady škody), čo v súčte predstavuje sumu 98.585,- eura, ktorú predtým musela spoločnosť AJG, s.r.o. zaplatiť za prevod parc. č. XXXX/XXX reštituentom. Žalobca túto uznanú sumu nahradil spoločnosti AJG, s.r.o. Žalobca si následne v decembri 2011 (ako pôvodne kupujúci z kúpnej zmluvy zo dňa 20.11.2003) uplatnil u spoločnosti Slovensko - Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o., (pôvodne predávajúci z kúpnej zmluvy zo dňa 20.11.2003) nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a náhradu škody v celkovej výške 98.585,- eura, ktorá žalobcovi vznikla titulom nepravdivých vyhlásení o výlučnom vlastníctve pozemku zo strany Slovensko - Talianskej rozvojovej spoločnosti, s.r.o. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2011 Slovensko - Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dohodu s tým obsahom, že v čl. I. Uznatie dlhu, postupca týmto a to aj pre prípad, že by dlh bol premlčaný, uznal svoj dlh voči postupníkovi vo výške 98.585,- eur, čo do dôvodu a výšky, pričom uznaný dlh zodpovedá pohľadávke 2 (98 585,- eur). Postupník tým vyhlásil, že voči postupcovi nemá žiadne iné právo, ani žiadnu inú pohľadávku, ako pohľadávku 2. V čl. II. Postúpenie pohľadávky, postupca týmto odplatne vo výške pohľadávky 2 postúpil pohľadávku 1 (98 585,- eur). V čl. III. Zmluvné strany touto dohodou započítali pohľadávku postupníka voči postupcovi na základe pohľadávky 2 voči pohľadávke postupcu voči postupníkovi na zaplataenie odplaty, pričom vzhľadom na skutočnosť, že výška odplaty je zhodná s výškou pohľadávky 2, vzájomné finančné práva a vzájomné finančné povinnosti zmluvných strán týmto započítaním zanikajú. Predmetom postúpenia pohľadávok bola pohľadávka Slovensko - Talianskej rozvojovej spoločnosti, s.r.o. voči žalovanému v 1. rade. Napadnutým rozsudkom tiež uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným v 1/ a 3/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovanému 2/ náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalovaní 1/ až 3/ vzniesli námietku premlčania. Súčasne uviedli, že žalovaný 2/ uzatváral dohodu o vzniku podielového spoluvlastníctva (z roku 1998) v zastúpení žalovaným 3/. Žalovaný 3/ nikdy nebol vlastníkom parc. č. XXXX/XXX. Rovnako namietali aj to, že žalobca nie je v spore aktívne legitimovaným subjektom a namietali aj svoju legitimáciu. Žalovaní namietali aj to, že so žalobcom neboli v žiadnom zmluvnom vzťahu, škodu mu nespôsobili úmyselne a ani sa na jeho úkor neobohatili.

3. V poradí prvým rozsudkom súdu prvej inštancie, č.k. 6C/65/2013-142 zo dňa 18.3.2014, bola žaloba zamietnutá. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, uznesením, č.k. 4Co/261/2014-178 zo dňa 29.4.2016 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie povinnosť rozobrať právne aspekty jednotlivých uplatnených nárokov a vysvetliť, či k ich založeniu došlo alebo nie a na základe akých skutkových zistení a až potom sa zaoberať otázkou prípadného premlčania nárokov.

4. Súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodol rozsudkom, č. k. 6C 65/2013-191 zo dňa 15.11.2016, ktorým zamietol žalobu a žalovaným priznal plnú náhradu trov konania. Odvolací súd uznesením č.k. 4Co/117/2017-242 zo dňa 28.2.2020 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie opätovne a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Následne súd prvej inštancie vo veci vykonal pojednávania v dňoch 22.9.2020 a 13.10.2020, pričom jednak vychádzal z dovtedy vykonaného dokazovania a rovnako aj dokazovanie doplnil v rozsahu, v akom to navrhli sporové strany a ktoré dovtedy nebolo vykonané (jednalo sa o listinné dôkazy, označené a priložené k žalobe, resp. ktoré boli predložené v rámci vyjadrenia k žalobe) a ktoré bolo nevyhnuté vykonať pre rozhodnutie vo veci samej. V rámci doručovania posledného odvolacieho rozhodnutia stranám ich súd prvej inštancie zároveň vyzval, aby označili dôkazy, ktoré navrhujú vykonať, pričom žalobca sa k výzve nevyjadril a teda dôkazy nenavrhol. Žalovaní 1/ až 3/ sa vyjadrili, že nenavrhujú vykonať žiadne dôkazy.

6. Súd prvej inštancie potom pripustil zmenu žaloby s nasledovným znením:

I. Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi na jeho účet istinu vo výške 49.588,72 Eur a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

II. Žalovaní 1/, 2/, 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na jeho účet istinu vo výške 48.996,28 Eur a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

III. Žalovaní 1/, 2/, 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

7. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že listom zo dňa 18.12.1992 si K.. Š. K. s manželkou I. K. uplatnili nárok na vydanie nehnuteľnosti parc. č. XXXX, k. ú. K. K. o výmere 1960 m². Na základe Dohody o vzniku podielového spoluvlastníctva, ktorej vklad bol povolený pod E. XXXX/XX zo dňa 15.6.1998, medzi zmluvnými stranami 1. Hlavné mesto SR Bratislava (v zastúpení Mestská časť Bratislava - Karlova Ves), 2. Karloveská obchodná a rozvojová spoločnosť, a.s. a 3. NBC, spol. s r.o., vzniklo spoluvlastníctvo k viacerým nehnuteľnostiam na základe geometrického plánu, spracovanému Ing. Šimončíkom, okrem iného aj k parc. č. XXXX/XXX o výmere 1944 m² (ďalej len „sporná parcela“), ktorej spoluvlastníkmi sa stali Hlavné mesto SR Bratislava v podiele 694/1944 a NBC, spol. s r.o. v podiele 1250/1944. Kúpnu zmluvou zo dňa 05.12.2002, ktorej vklad bol povolený pod E. dňa 7.2.2003, previedli predávajúci (Hlavné mesto SR Bratislava a NBS, spol. s r.o.) na kupujúceho (Karloveská obchodná a rozvojová spoločnosť, a.s.) výlučné vlastnícke právo k nehnuteľnosti parc. č. XXXX/XXX o výmere 1944 m². Dňa 27.2.2003 uzatvorili predávajúci (žalovaný v 1. rade) a kupujúci (Slovensko - Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o.) kúpnu zmluvu, účelom ktorej bola úprava podmienok zániku záväzku, ktorý mal predávajúci voči kupujúcemu (31.083.300,- Sk). Účastníci sa dohodli, že záväzok zanikne tak, že predávajúci predá kupujúcemu nehnuteľnosti špecifikované v zmluve (medzi prevádzanými nehnuteľnosťami sa nachádzala aj parc. č. XXXX/XXX o výmere 1944 m²), pričom kúpna cena bola dohodnutá vo výške záväzku predávajúceho voči kupujúcemu, zvýšenému o 500.000,- Sk. Touto kúpnu zmluvou malo dôjsť k zániku predávajúcim uznaného nároku a súčasne k zániku záväzku kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu za nehnuteľnosti, a to započítaním týchto vzájomných pohľadávok. Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava IV, sp.zn. XXXX/XX zo dňa 23.5.2003, bolo rozhodnuté, že Karloveská obchodná a rozvojová spoločnosť, a.s. a Nové bratislavské centrum s.r.o. Bratislava nie sú účastníkmi konania vo veci uplatneného nároku reštituentov (Š.. K., I.. K.) na vydanie nehnuteľnosti EN parc. č. XXXX v k. ú. T. E.. Dňa 20.11.2003 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcim (Slovensko - Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o.) a kupujúcim (žalobca), vklad ktorej bol povolený pod č. E. XXXX/XX dňa 10.2.2004. Predmetom zmluvy bol prevod viacerých nehnuteľností, vrátane parc. č. XXXX/XXX o výmere 1944 m², ktorej kúpna cena bola 8 515 450,-Sk. Kúpnu zmluvou zo dňa 27.11.2003, ktorej vklad bol povolený pod E. dňa 2.8.2004, previedol predávajúci (N. V.-žalobca) na kupujúceho (AJG, s.r.o.) výlučné vlastnícke právo k nehnuteľnosti parc. č. XXXX/XXX o výmere 1944 m². Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava IV, č.j. XXXX/XX XXXX-XX/JXX, zo dňa 30.12.2003, právoplatným dňa 10.11.2005, bol O.. Š. K. a I. K. priznané vlastnícke právo k nehnuteľnostiam par. č. XXXX/XXX o výmere 553 m² a XXXX/XXX o výmere 594 m² v k. ú. T. E.. Nárok si oprávnené osoby uplatnili 31.12.1992 ako pôvodní vlastníci nehnuteľnosti EN, parc. č. XXXX, k. ú. T. E.. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 3Sp20/2004 zo dňa 16.10.2005, právoplatným dňa 10.11.2005, súd potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Bratislava IV č.j. XXXX/XX XXXX-XX/JXX zo dňa 30.12.2003. Dňa 9.10.2006 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcim (O.. Š. K. a I. K.T.) a kupujúcim (AJG, s.r.o.), predmetom ktorej bola parc. č. XXXX/XXX o výmere 594 m², ktorú predávajúci nadobudli na základe reštitučného konania a rozhodnutia Okresného úradu Bratislava IV zo dňa 30.12.2003, č.j. XXXX/XX, právoplatné dňa 10.11.2005, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.10.2005, sp. zn. 3Sp/20/2004, právoplatným dňa 10.11.2005, a to za kúpnu cenu 2 970 000,-Sk (5.000,-Sk x 594 m²). Žalobca N. V. (ako dlžník), zmluvou o uznaní dlhu zo dňa 19.4.2007, uznal veriteľovi - AJG, s.r.o. dlh vo výške 2 970 000,- Sk, ktorý sa v časti 2 000 000,- Sk zaviazal nahradiť do 7 dní od podpísania dohody. Zmluvný vzťah medzi týmito subjektmi mal byť založený kúpnu zmluvou zo dňa 28.7.2004, vklad povolený dňa 2.8.2004 pod č. XXXX/XXXX, na základe ktorej sa veriteľ stal vlastníkom parc. č. XXXX/XXX o výmere 1944 m². Po prevode vlastníctva však došlo k reštitúcii časti kúpeného pozemku (parc. č. XXXX/XXX o výmere 594 m², ktorá bola súčasťou parc. č. XXXX/XXX o výmere 1944 m²). Veriteľ tak bol nútený opätovne odkúpiť parc. č. XXXX/XXX za cenu 5.000,-Sk/m². Nakoľko sa dlžník v kúpnej zmluve zaručil, že je jediným vlastníkom prevádzanej nehnuteľnosti, veriteľovi vznikla proti dlžníkovi pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia (plnením z právneho titulu, ktorý odpadol) vo výške 2.601 720,- Sk (594 m² x 4.380,-Sk/m² a z titulu škody, ktorá vznikla na rozdiel cien vyplatených dlžníkovi (4.380,-Sk/m²) a novým vlastníkom parcely (5.000,-Sk/m²), čo predstavuje sumu 368.280,-Sk (5.000-4380 x 594). Dňa 19.12.2011 bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávky medzi postupcom (Slovensko-Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o.) a postupníkom (N. V. - žalobca), predmetom ktorej bolo v čl. I Uznanie dlhu postupcom voči postupníkovi vo výške 98.585,- eura, v čl. II Postupca odplatne (za odplatu 98.585,- eur) postupuje na postupníka pohľadávku vo výške 98.585,- eur.

V preambule zmluvy je uvedené, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27.2.2003 postupca nadobudol od žalovaného v 1. rade parcelu č. XXXX/XXX o výmere 1944 m², v k. ú. T. E.. Postupca na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.11.2003 previedol na postupníka vlastnícke právo k parcele č. XXXX/XXX. Postupník na základe zmluvy zo dňa 28.7.2004, ktorej vklad bol povolený dňa 2.8.2004 pod E.-XXXX/XXXX, previedol na spoločnosť AJG, s.r.o. parcelu č. XXXX/XXX. Na základe rozhodnutia Okresného úradu Bratislava IV zo dňa 30.12.2003, pod. sp. zn. XXXX/XX, právoplatné dňa 10.11.2005, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Sp/20/2004 zo dňa 16.10.2005, právoplatným dňa 10.11.2005, nadobudli k parc. č. XXXX/XXX o výmere 594 m², zapísanej na LV č. XXXXm k. ú. T. E., ktorá bola súčasťou parcely č. XXXX/XXX o výmere 1944 m², vlastníctvo reštituenti. Spoločnosť AJG, s.r.o. bola nútená opätovne kúpiť reštituovaný pozemok, čo sa udialo kúpnu zmluvou zo dňa 9.10.2006, vklad povolený dňa 16.10.2006, pod E.-XXXX/XX za kúpnu cenu 2.970 000,-Sk (5.000,-Sk/m²). Spoločnosť AJG, s.r.o., si u postupníka uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a náhradu škody v celkovej výške 2.970 000,- Sk. Postupník uznal voči AJG, s.r.o. tento dlh dňa 19.4.2007. V decembri 2001 si postupník voči postupcovi uplatnil nárok na zaplatenie finančnej pohľadávky vo výške 98.585,- eur (2.970 000,-Sk). Postupca mal mať preto, podľa vyjadrenia postupníka, voči dlžníkovi (Karloveská obchodná a rozvojová spoločnosť - žalovaný v 1. rade pohľadávku vo výške 98.585,- eur. Postupca bol v čase uzatvárania zmluvy v procese výmazu z obchodného registra bez likvidácie a postupník požiadal postupcu, aby na neho previedol pohľadávku postupníka voči dlžníkovi - žalovaný v 1. rade. Postupca si u dlžníka pohľadávku neuplatnil.

8. Z kópie katastrálnej mapy zo dňa 16.10.2006 mal súd prvej inštancie za preukázané, že parc. č. XXXX/XXX bola súčasťou parc. č. XXXX/XXX. Z tabuľky s rozpisom genézy zmluvných vzťahov vyvodil spôsob vzniku parcely č. XXXX/XXX o výmere 1944 m² a sled prevodov vlastníckeho práva k tejto parcele. Žalobca mal podľa tejto genézy kúpnu zmluvou zo dňa 28.7.2004, s povoleným vkladom dňa 2.8.2004, predať parc. č. XXXX/XXX spoločnosti AJG, s.r.o.

9. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa § 1 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej len „zákon č. 229/1991 Zb.“, § 5 ods. 1-3 zákona č. 229/1991 Zb., § 1 ods. 2-4 zákona č. 53/1966 Zb. o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, § 420 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 451 ods. 1, 2 OZ, § 511 ods. 1-3 OZ, § 558 OZ, § 106 ods. 1-3 OZ, § 107 ods. 1-3 OZ.

10. Zhrnul, že predmetom sporu bola žaloba o zaplatenie sumy 98.585,- eur, a to spoločne a nerozdielne od žalovaných v 1. - 3. rade. Následnou zmenou žaloby, ktorej zmena bola súdom prvej inštancie pripustená uznesením zo dňa 22.9.2020, sa žalobca od žalovaného v 1. rade domáhal zaplatenia sumy 49.588,72 eura, titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 49.588,072 eura (2.515,- Sk/m² x 594 m²), ktoré malo vyplývať z pohľadávky Slovensko - Talianskej rozvojovej spoločnosti, ktorú táto spoločnosť mala proti žalovanému v 1. rade (Karloveská obchodná a rozvojová spoločnosť, a.s.) a ktorú postúpila žalobcovi. Od žalovaných v 1.-3. rade žalobca taktiež žiadal spoločne a nerozdielne zaplatiť istinu vo výške 48.996,28 eur, titulom náhrady škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť porušením právnej povinnosti podľa § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., a to sériou zmluvných vzťahov, predmetom ktorých bol prevod parc. č. 1426/451 a následné nútené odkúpenie reštituovanej časti parcely o výmere 594 m² za cenu 5.000,- Sk (oproti pôvodnej cene 2.515,- Sk/m²) spoločnosťou AJG, s.r.o. (5.000-2.515,- Sk/m² x 549 m²).

11. V prejedávanej veci mal súd prvej inštancie za nesporné, že parcela č. XXXX/XXX o výmere 1944 m², k. ú. T. E. vznikla na základe dohody vtedajších účastníkov tejto zmluvy a stala sa podielovým spoluvlastníctvom žalovaného v 2. rade v pomere 694/1944 a NBC v pomere 1250/1944). Následne bola parcela v celosti prevádzaná na ďalšie subjekty - Karloveská obchodná a rozvojová spoločnosť, a. s. - Slovensko Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o. - žalobca - AJG, s.r.o. Reštitučným konaním nadobudli manželka K.T. parc. č. XXXX/XXX o výmere 553 m² a parc. č. XXXX/XXX o výmere 594 m². Pôvodne žiadali vydať par. č. XXXX o výmere 1960 m². Na základe katastrálnej mapy a z identifikácie parciel EN bolo zistené, že parc. č. XXXX bola súčasťou parciel č. XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX. Z uvedeného mal tak za zrejmé, že sporná parcela č. XXXX/XXX sa sledom kúpnych zmlúv dostal dvakrát do dispozície spoločnosti AJG, s.r.o. (prvýkrát, keď ju v celosti kúpila od žalobcu /27.11.2003/ a druhýkrát, keď od reštituentov odkúpila parc. č. XXXX/XXX o výmere 594 m² za 5.000,- Sk/m², KZ zo dňa 9.10.2006). Považoval za zrejmé, že spoločnosť AJG, s.r.o. opakovane uzatvorila kúpnu zmluvu na pozemok s výmerom 594 m². V dôsledku opakovanej platby za parcelu o výmere

594 m2, preto mala spoločnosť AJG, s r.o. žalobcu údajne žiadať o zaplatenie sumy 98.585,- eura titulom bezdôvodného obohatenia a náhrady škody, čo však v konaní nemal za preukázané, že tak spoločnosť AJG, s r.o. urobila. V tejto súvislosti poukázal na fakt, že strany boli opakovane vyzvané a poučené na včasné a úplné predloženie celej sumy dôkazov, ktoré navrhujú vykonať. Preto aj súd prvej inštancie v konaní vykonal iba tie dôkazy, ktoré boli založené v spise. Iné dôkazy - nezaložené do spisu, alebo včas neoznačené, resp. také, ktoré by neprivedli podstatný poznatok do rozhodnutia vo veci, preto súd prvej inštancie nevykonal a bolo podľa neho na procesnej zodpovednosti strán, aby postupovali koncentrovane. Preto konštatoval, že vyššie spomenutá pochybnosť (o nepreukázaní žiadosti spoločnosti AJG, s.r.o. smerujúcej na žalobcu ohľadne zaplatenia bezdôvodného obohatenia a náhrady škody) nebola rozptýlená. Túto skutočnosť však nemal za zvlášť dôležitú, keďže žalobca svoj nárok odvodzuje od uznania dlhu voči spoločnosti AJG, s.r.o. čo do dôvodu aj výšky (2.970.000,- Sk /98.585,- €/). Upozornil, že žalobca však v uznaní dlhu operuje kúpnu zmluvou zo dňa 28.7.2004, uzatvorenou medzi predávajúcim Gergelym Farkasom a kupujúcim AJG, s.r.o., predmetom ktorej mal byť prevod vlastníckeho práva k parc. č. XXXX/XXX o výmere 1944 m2. Táto zmluva však v konaní nebola žiadnou zo strán predložená, a teda jej existenciu vyhodnotil ako spornú, čím je narušená aj logická dôvodová línia uznania dlhu. Medzi týmito účastníkmi bola uzavretá (a súdu prvej inštancie predložená) iba kúpna zmluva zo dňa 27.11.2003 (čl. 30a). Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní konanom dňa 15.11.2016 (čl. 188), pri odstraňovaní rozporov ohľadne správneho dátumu uzavretia kúpnej zmluvy (27.11.2003, alebo 28.7.2004) uviedla, že správny dátum uzavretia zmluvy je 27.11.2003 a pri uznaní dlhu došlo iba k nepresnosti. To, že nejde iba o písarsku nepresnosť (a teda uznanie dlhu má v tejto časti podstatné vady) mal za preukázané tým, že Slovensko Talianska rozvojová spoločnosť s.r.o., ako predávajúci, predala žalobcovi spornú parcelu, na základe zmluvy zo dňa 20.11.2003, ktorej vklad bol povolený dňa 10.2.004. Zaujal názor, že nemohol teda žalobca predávať spornú nehnuteľnosť dňa (KZ zo dňa 27.11.2003), teda ešte predtým, než bolo na neho zápisom v katastri nehnuteľnosti prevedené vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti (dňa 10.2.2004). Na rovnakú skutočnosť (na nepredloženú kúpnu zmluvu zo dňa 28.7.2004) upriamil pozornosť aj v Zmluve o postúpení pohľadávky medzi postupcom: Slovensko - Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o. a postupníkom: Gergely Farkasom. Aj v tejto zmluve (od ktorej odvodzuje svoju pohľadávku voči žalovaným) je uvedená kúpna zmluva, ktorá nebola súdu prvej inštancie predložená, a teda logická postupnosť dôvodnosti nároku je podľa neho pretrhnutá. Uviedol, že Slovensko - Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o., ako údajný vlastník pohľadávky, nikdy nekontaktoval žalovaného v 1. rade na uhradenie domnejšej škody, či bezdôvodného obohatenia, pričom postupca bol súčasne v procese výmazu z obchodného registra bez likvidácie. Zánikom Slovensko-Talianskej rozvojovej spoločnosti, s.r.o., bez právneho nástupcu (pri nepostúpení pohľadávky zmluvou zo dňa 19.12.2011), by tak zanikol akýkoľvek priamy vzťah medzi žalobcom a právnymi predchodcami Slovensko - Talianskej rozvojovej spoločnosti, s.r.o. Existenciu spôsobilej (postupovanej) pohľadávky Slovensko - Talianskej rozvojovej spoločnosti, s.r.o. nemal za preukázanú, keďže samotný postupca Slovensko - Talianskej rozvojovej spoločnosti, s.r.o., si nebol vedomý svojej pohľadávky voči žalovanému v 1. rade a na túto mal nárok „podľa vyjadrenia postupníka“, teda žalobcu. Vo vzťahu k žalovanému v 3. rade súd prvej inštancie uviedol, že tento vystupoval iba ako zástupca žalovaného v 2. rade, teda jeho právne úkony smerovali iba k napĺňaniu vôle zastúpeného, teda žalovaného v 2. rade. Z právnych úkonov žalovanému v 3. rade nevznikli žiadne práva ani povinnosti, pretože konal v mene a na účet zastúpeného, a teda nemôže byť ani zodpovedný za spôsobenú škodu. K tomu dodal, že žalovaný v 2. rade v celej tejto genéze vzťahov vystupoval iba pri Dohode o vzniku podielového spoluvlastníctva z roku 1998 (ako splnomocnenec žalovaného v 2. rade), kde predmetom zmluvy bola kumulácia parciel (nie prevod, scudzenie, zaťaženie) za účelom ich ďalšieho staveného využitia. Konštatoval, že atrahovať zodpovednosť žalovaného v 3. rade za škodu aj na právne úkony, ktoré boli uskutočnené neskôr a inými subjektmi, postráda príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody.

12. Vyslovil, že kľúčovou okolnosťou tohto sporu je bezpochyby žalobcove uznanie dlhu voči AJG, s.r.o. zo dňa 19.4.2007. Nemal za preukázané, či uznaný dlh vo výške 2.970 000,-Sk uhradil, hoci sa tak zaviazal urobiť v časti dlhu (2.000 000,- Sk do 7 dní od podpísania dohody na bankový účet v Tatrabanke č. XXXXXXXXXXX/XXXX). Pozornosť súdu prvej inštancie pritom neuniklo, že bankový účet, uvedený v záhlaví uznania pri spoločnosti AJG, s.r.o. je č. XXXXXXXXXXX/XXXX, teda je iný, ako ten, na ktorý mala byť zaplatená dlžná suma. Nemal teda ani za bezpochyby preukázané, či peniaze boli uhradené a či boli uhradené na účet patriaci práve spoločnosti AJG, s.r.o. Ide podľa neho o okolnosť dôležitú pre preukázanie vzniku škody.

13. K otázke bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalovanému v 1. rade súd prvej inštancie nemal za žalobcom preukázané, ako sa tento mal na jeho úkor bezdôvodne obohatiť. Vyhodnotil za nepreukázané ani to, aká skutočná škoda vznikla, pretože žalobca jej výšku odvodzoval od Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2011. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Žalobca pritom argumentuje neplatnosťou prevodov spôsobených porušením § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., pričom súd prvej inštancie poukázal na to, že platnosť týchto prevodov nebola žiadnou zo strán napadnutá, pričom pripustením logického výkladu o neplatnosti všetkých následných úkonov by bolo možné dospieť k záveru, že aj kúpna zmluva medzi žalobcom a AJG, s.r.o. by mala byť neplatná, a teda neplatné by mali byť aj následné právne úkony, uznanie dlhu, či postupovanie pohľadávky nevynímajúc. Súd prvej inštancie zároveň pripomenul, že v reštitučnom konaní boli vydané iba tie parcely, na ktorých nebola prekážka ich vydania podľa § 11 parcela, teda iné prevody parc. č. XXXX/XXX neboli ani napadnuté a ani súdom vyhlásené za neplatné.

14. Tiež uviedol, že žalovaní v 1.-3. rade neporušili žiadnu právnu povinnosť, ktorá by mala zakladať nárok žalobcu na náhradu škody. Pripomenul, že podielové spoluvlastníctvo vzniklo v roku 1998, kde žalovaný v 2. rade (konajúci v zastúpení žalovaným v 3. rade) bol vlastníkom parcely v pomere 694/1944. Druhým vlastníkom bola spoločnosť NBC, spol. s r.o. v pomere 1250/1944. Následne bola parcela v celosti prevedená na žalovaného v 1. rade (zmluva zo dňa 5.12.2002), ktorý ich následne prevádzal na ďalšie subjekty. Zvýraznil, že žalobca nijako nereflektoval na fakt, že predávajúcim bola aj spoločnosť NBC, spol. s r.o., ktorá mala navyše vyššie spoluvlastnícky podiel, ako žalovaný v 2. rade. Je bezpochyby na rozhodnutí žalobcu ako široko definuje okruh žalovaných subjektov a súd do tejto dispozície ani nijako nevstupuje, avšak v tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že táto skutočnosť (mohla) mať význam aj čo do rozsahu participácie jednotlivých subjektov na prípadnej škode. Žalobca žiadal nahradíť škodu spoločne a nerozdielne od žalovaných v 1.- 3. rade, ale nijako bližšie neodôvodnil, prečo ich záväzok považuje za záväzok spoločný, keďže ide o samostatné konajúce subjekty. Škoda musí byť spôsobená bez pochybností, a to porušením právnej povinnosti. Škoda, ani porušenie právnej povinnosti samé osebe ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a k tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená, ale bezpečne preukázaná a v tomto konaní toto bremeno znášal žalobca. Na základe uvedeného skonštatoval, že konkrétny subjekt môže byť zodpovedný za škodu len za predpokladu, že určitá skutočnosť škodu skutočne spôsobila. O miere zodpovedných subjektov uviedol, že ich spoločný a nerozdielny záväzok nebol preukázaný.

15. K vyčísleniu škody súd prvej inštancie poznamenal, že žalobca si ju uplatnil ako rozdiel z kúpnej ceny, ktorú spoločnosť AJG, s.r.o., v kúpnej zmluve zo dňa 9.10.2006 zaplatila manželom K. (5.000,- Sk/m²) a ceny ktorú v kúpnej zmluve zo dňa 20.11.2003 zaplatila Slovensko-Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o. Karloveskej obchodnej a rozvojovej spoločnosti, a.s. a to vo výške 2.515,- Sk/m². Poukázal na zrejmy rozpor vo vyčíslenom nároku na náhradu škody, resp. v označení kúpnej zmluvy. Dňa 27.2.2003 predala Karloveská obchodná a rozvojová spoločnosť, a.s. kupujúcemu Slovensko-Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o. spornú parcelu za 2.515,39 Sk/m². Avšak v kúpnej zmluve zo dňa 20.11.2003 medzi Slovensko-Talianskou rozvojovou spoločnosťou, s.r.o. a kupujúcim žalobcom (na ktorú aj žalobca poukazuje), bola kúpna cena už 4.380,38 Sk/m². Za totožnú cenu (4.380,- Sk/m²) predal žalobca spornú parcelu následne spoločnosti AJG, s.r.o. Teda poukazovanie na rozdiel cien pri kúpnych zmluvách zo dňa 20.11.2003 a 9.10.2006 by mal byť 5.000 - 4.380,38 = 619,62 Sk/m² a nie uvádzaných 2485,-Sk, keď prepočet pomeru náhrady škody a bezdôvodného obohatenia žalobca pri zmene žaloby upravil, pričom výsledná suma, ktorú žiadal, je však totožná.

16. Súd prvej inštancie nemal za preukázané, či medzi žalobcom a spoločnosťou AJG, s.r.o. existujú dve kúpne zmluvy s totožným predmetom aj zo dňa 27.11.2003, resp. aj zo dňa 28.7.2004. Mal za preukázanú iba existenciu kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.2003, čo však vzhľadom na vyššie popísané časové súvislosti podľa neho otvára vážnu pochybnosť o oprávnenosti žalobcu zmluvne prevádzať spornú parcelu na spoločnosť AJG, s.r.o., keďže žalobca, v čase uzavretia kúpnej zmluvy, ešte nebol zapísaný ako vlastníak prevádzanej nehnuteľnosti. Následne vyhodnotil ako spornú preto aj otázku kauzality uznania dlhu. Súčasne poukázal na fakt, že žalovaní neboli v žiadnom zmluvnom vzťahu so žalobcom, a teda jemu priamo nespôsobili a ani nemohli spôsobiť žiadnu škodu, či ujmu z bezdôvodného obohatenia. Žalobca mal v tejto veci priamy zmluvný vzťah iba so spoločnosťou Slovensko - Talianska rozvojová spoločnosť, a.s. a AJG, s.r.o. Práve od týchto zmluvných vzťahov aj žalobca odvodzuje

svoje nároky. Navyše pripomenul, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Žalobca odvodzoval vznik bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu z roku 1998 - Dohoda o vzniku podielového spoluvlastníctva, ktorej vklad bol povolený dňa 15.6.1998. Mal za nepochybné, že objektívnym začiatkom plynutia premlčania mohol byť jedine okamih zavkladovania Dohody o vzniku podielového spoluvlastníctva, ktorý aj žalobca sám identifikoval ako moment, odkedy došlo prvýkrát k porušeniu zákona č. 229/1991 Zb (§ 5 ods. 3), ktorého následkom mala byť neplatnosť zmluvných vzťahov. Teda aj pri akceptácii najdlhšej premlčacej doby (10 r) konštatoval márne uplynutie premlčacej doby (15.6.1998 + 10), keďže žaloba bola podaná na súd dňa 3.12.2012.

17. Vo vzťahu k náhrade škody súd prvej inštancie uviedol, že právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Posúdil, že v týchto súvislostiach ku škode mohlo prvýkrát dôjsť vtedy, keď spoločnosť AJG, s.r.o., kúpnu zmluvou zo dňa 9.10.2006, odkúpila časť reštituovanej parcely. Odvtedy plynie premlčacia doba na náhradu škody a keďže nebola preukázaná úmyselnosť konania žalovaných, lehota uplynula najneskôr do 3 rokov od jej začatia.

18. Právna zástupkyňa žalobcu navrhla na pojednávaní konanom dňa 13.10.2020, vykonať dokazovanie, čo súd prvej inštancie zamietol, pretože na pojednávaní dňa 22.9.2020, po vykonanom dokazovaní a po dopyte sudcu, aké majú strany návrhy na dokazovanie, strany zhodne uviedli, že nenavrhujú žiadne dôkazy. Zhrnuté navrhované dôkazy, označené na pojednávaní dňa 13.10.2020, resp. v písomnej záverečnej reči právnej zástupkyne žalobcu, súd prvej inštancie považoval za predložené oneskorene, prihliadnúc pritom aj na poučenie strán podľa § 153,154 CSP. Preto návrhy na ďalšie dokazovanie zamietol.

19. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle zásady úspešnosti v konaní a úspešnej strane (žalovaným v 1. a 3. rade) priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania, keďže tieto strany si trovy aj uplatnili. Trovy nepriznal žalovanému v 2. rade, ktorý si ich výslovne nežiadal, čo súd považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa.

20. Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie žalobca, keď poukázal na dve rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci, v ktorých súd prvej inštancie vytkol, že sa nevysporiadal s právnym posúdením oboch žalobou uplatnených nárokov, či k nim došlo a na základe akých preukázaných právnych zistení, nezaoberal sa a nevysvetlil, či došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia (či sa žalovaní, resp. ktorý z nich sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatili a na základe akých skutkových zistení, a o ktoré z tipov bezdôvodného obohatenia v zmysle § ust. § 451 ods. 2 OZ ide a neuviedol právne posúdenie ani k nároku na náhradu škody (k vzniku škody v tom rozsahu, ktorý zo žalobcov sa akého konkrétneho protiprávneho konania vo vzťahu k žalobcovi podľa súdu dopustil, či žalobcovi vznikla škoda a v akej výške s povinnosťou skúmať zmenšenie majetku žalobcu alebo existenciu ušlého zisku, právne úvahy o existencii alebo neexistencii príčinnej súvislosti medzi prípadným protiprávnym konaním žalovaných na úkor žalobcu a na základe akých preukázaných skutkových zistení), neuviedol žiadne právne normy, žiadne právne posúdenie k oboj žalobou uplatneným nárokom žalobcu a jeho spôsob aplikácie, arbitrárne skonštatoval neúmyselné zavinenie žalovaných zakladajúce nemožnosť aplikácie desaťročnej objektívnej lehoty na premlčanie u oboch uplatnených nárokoch žalobcu, a to bez uvedenia skutkových zistení v tomto smere, bez uvedenia hodnotenia vykonaných dôkazov v tomto smere a bez uvedenia právnych úvah, ktoré ho k tomuto právnemu záveru priviedli, neoboznámil sa s obsahom reštitučného spisu vzťahujúceho sa k dotknutej nehnuteľnosti - navrhnutý dôkaz nevykonal a nevysvetlil dôvod. Odvolací súd v poradí druhom svojom rozhodnutí uložil súdu prvej inštancie povinnosť opätovne ustáliť skutkový stav a právne posúdiť žalobou uplatnené jednotlivé nároky, či k ich založeniu došlo alebo nie a na základe akých skutkových zistení, berúc do úvahy širšiu súvislosť právnych úkonov, od ktorých žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvíja, z dôvodu nevyhnutnosti posúdenia opodstatnenosti vnesenej námietky premlčania nárokov žalovanými, ustálenie začiatku premlčacích lehôt a ich dĺžku, rovnako mu uložil všetky nedostatky v ďalšom konaní odstrániť. Žalobca vytkol súdu prvej inštancie, že napriek vyššie uvedeným pokynom odvolacieho súdu, ich viazanosťou, a napriek rozhodovaniu vo veci tretíkrát a

po ôsmich rokoch, podľa neho nepostupoval v konaní riadne v zmysle zadaných úloh odvolacieho súdu a napadnutým rozsudkom opätovne žalobu zamietol, pričom sa dopustil rovnakých pochybností spôsobujúcich zmätočnosť, nepreskúmateľnosť uvedeného rozhodnutia v rozpore s ust. § 391 ods. 2 CSP. S výrokmi súdu prvej inštancie a jeho odôvodnením sa žalobca nestotožnil a proti rozhodnutiu podal odvolanie na základe odvolacích dôvodov:

- podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne zdôvodnené, zmätočné, nepresvedčivé čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, nakoľko odôvodnenie rozsudku neobsahuje náležitosti ust. § 220 ods. 2 CSP, čím bolo porušené základné procesné právo účastníka konania na spravodlivé súdne konanie (právo na odôvodnenie rozsudku zodpovedajúce príslušnej zákonnej úprave).

21. Žalobca mal v odvolaní za to, že závery súdu prvej inštancie sú zmätočné, bez vzájomnej logickej súvislosti. V odôvodnení absentuje zrozumiteľné právne posúdenie oboch uplatnených nárokov, spôsob aplikácie právnych noriem, ozrejenie úvah, z ktorých by bolo možné usudzovať o tom, akým vyhodnotením ktorých dôkazov súd prvej inštancie k svojim nejednoznačným, nepresvedčivým záverom dospel. Spôsob zdôvodnenia rozhodnutia podľa žalobcu naznačuje, že si súd prvej inštancie ani neustálil právny základ uplatnených nárokov, keď v odôvodnení rozsudku uvádza domáhanie sa zaplata 98 585 Eur titulom škody, ktorá mala vzniknúť na základe dohody o vzniku podielového spoluvlastníctva, následne uvádza bezdôvodné obohatenie vyplývajúce z pohľadávky Slovensko - Talianskej rozvojovej spoločnosti, s.r.o., voči žalovanému v 1. rade a náhradu škody, ktorá mala vzniknúť žalobcovi, ďalej že žalobca svoj nárok odvodzuje od uznania dlhu voči spoločnosti AJG, s.r.o., s tým, že podľa neho žalobca nepreukázal, ako sa žalovaný na jeho úkor obohatil a ďalej že žalovaný neboli so žalobcom v zmluvnom vzťahu, a preto mu nemohli spôsobiť škodu ani ujmu z bezdôvodného obohatenia. Takéto posúdenie uplatneného nároku vyvoláva pochybnosti o tom, či súd prvého stupňa vôbec rozhodoval o pohľadávkach, ktoré boli ako predmet tohto konania špecifikované žalobou a následnými podaniami žalobcu. O „neštandardnosti“ postupu súdu prvej inštancie vo veci v neposlednom rade svedčí podľa neho aj skutočnosť, že na pojednávaní konanom dňa 22.9.2020 v rámci určenia sporných a nesporných skutkových tvrdení v zmysle § 181 ods. 2 CSP po cca 8 rokoch trvania sporu a dvoch predchádzajúcich rozhodnutiach vo veci za nesporné určil iba to, že nehnuteľnosť bola predmetom kúpnych zmlúv. Ani tu nevyslovil, či zmluvy považuje za platné alebo za neplatné a stranám sporu tak ani nenaznačil smer ďalšieho potrebného dokazovania, rovnako ako stanovením spornej otázky, či sa žalovaný bezdôvodne obohatil a či spôsobili škodu na majetku žalobcu, ktorá by zahŕňala prakticky všetky skutkové okolnosti sporu, ak by škoda na majetku žalobcu vôbec bola predmetom konania. Predbežné právne posúdenie veci, ktoré súd prvej inštancie pri tejto príležitosti stranám poskytol, označil za nič nehovoriace, nenapĺňajúce zmysel tohto procesného inštitútu. Pokiaľ súd prvej inštancie v rozhodnutí konštatoval určité pochybnosti ohľadne kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a AJG, s.r.o. vyplývajúce z jej identifikovania v predložených písomnostiach rozdielnymi dátumami 28.7.2004 a 27.11.2003, pripustil, že vysvetlenie poskytnuté v tejto súvislosti právnu zástupkyňou žalobcu na pojednávaní nebolo presné, aj z neho mal však za zrejmé, že ide o totožnú zmluvu, nie o dve zmluvy, z ktorých jedna by nebola súdu predložená. K nezrovnalostiam došlo iba v súvislosti s tým, že v dokladoch je uvádzaný dátum vyhotovenia uvedený na zmluve 27.11.2003, resp. dátum jej podpísania zmluvnými stranami 28.7.2004 vyplývajúci aj zo záznamu overovateľa podpisov, ktorý je podľa práva dátumom uzatvorenia zmluvy. Žalobca mal za to, že k tomuto zisteniu mohol súd prvej inštancie pri dôslednom skúmaní predložených listín sám dospieť aj na základe vkladového čísla E. XXXX/XX, ktoré je totožné pri konštatovaniach súdu prvej inštancie týkajúcich sa ako tvrdenej zmluvy zo dňa 27.11.2003, tak aj zmluvy zo dňa 28.7.2004. Mal za to, že nesprávnosť posúdenia samotného uplatneného nároku súdom prvej inštancie naznačuje aj označenie uznania dlhu žalobcu voči spoločnosti AJG, s.r.o. v odôvodnení rozsudku za „kľúčovú okolnosť“ sporu (s ktorou sa súd ale v konečnom dôsledku v rozhodnutí zrozumiteľným

spôsobom nevysporiadal), hoci zásadný význam pre rozhodnutie by podľa žalobcu vzhľadom na charakter uplatnenej pohľadávky mala mať primárne otázka platnosti alebo neplatnosti (resp. čiastočnej neplatnosti) kúpnych zmlúv v spojitosti s úspešným uplatnením reštitučného nároku na časť nimi prevádzaných nehnuteľností, a to ako vo vzťahu ku vzniku bezdôvodného obohatenia plnením z neplatnej (čiastočne neplatnej) zmluvy, tak aj vo vzťahu k vzniku škody ako následku porušenia povinností podľa reštitučného zákona. Namietal, že otázkou platnosti zmlúv sa súd prvej inštancie zrejme zaoberal, ale bez jednoznačného záveru, nakoľko konštatoval, že platnosť prevodov nebola žiadnou zo strán napadnutá, pričom neuviedol, aký to má následok na možné posudzovanie platnosti zmlúv a podľa ktorých ustanovení zákona. Súčasne správne (hoci zrejme nie vážne) konštatoval, že by neplatná mala byť aj zmluva medzi žalobcom a AJG, s.r.o., a nad rámec logického úsudku, že by neplatné mali byť aj následné právne úkony - uznanie dlhu a postúpenie pohľadávky, hoci uznaný dlh i postúpená pohľadávka mali mať pôvod práve v neplatnosti kúpnych zmlúv. Namietal, že v odôvodnení rozhodnutia bez vysvetlenia, ako sa vysporiadal s argumentáciou žalobcu, z akých dôkazov vychádzal, akým spôsobom ich hodnotil, aké konkrétne ustanovenia zákona a akým spôsobom pri prijatí svojich záverov aplikoval, uvádza aj ďalšie okolnosti vyhodnocované zjavne v neprospech žalobcu, avšak bez vysvetlenia súvislosti s uplatneným nárokom, ako napr.: v bode 24. rozsudku nekontaktovanie žalovaného v 1. rade Slovensko - Talianskou rozvojovou spoločnosťou, s.r.o., na uhradenie škody alebo bezdôvodného obohatenia, resp., že si Slovensko - Talianska rozvojová spoločnosť, s.r.o., nebola vedomá svojej pohľadávky, v bode 26., že platnosť prevodov (nehnuteľnosti) nebola napadnutá, v bode 27., že žalovaní neporušili žiadnu povinnosť (hoci žalobca tvrdil porušenie ustanovení § 5 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej len „reštitučný zákon“), v bode 30., že žalovaní neboli v zmluvnom vzťahu so žalobcom,... V neposlednom rade namietal, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je jednoznačne zrejmé, či podľa súdu prvej inštancie k vzniku bezdôvodného obohatenia vôbec nedošlo alebo k nemu došlo, ale žalobcom uplatnený nárok je premlčaný, pričom spôsob posudzovania premlčacej lehoty v bode 31. považoval za zjavne právne nesprávny, nelogický, žalobca nikdy vznik bezdôvodného obohatenia neodvodzoval od dohody o vzniku podielového spoluvlastníctva, keďže, ako je zo žaloby zrejmé, podstatou tohto nároku je prijatie plnenia na základe neplatnej kúpnej zmluvy. Podobne z rozhodnutia nemal za zrejmé, či podľa súdu prvej inštancie v konaní uplatnená škoda nevznikla alebo síce vznikla, ale uplatnený nárok na jej náhradu je premlčaný, a ako a na základe čoho sa súd prvej inštancie vysporiadal s argumentáciou žalobcu o úmyselnom charaktere vzniku škody, v súvislosti s ktorou konštatoval iba stručne, že úmysel žalovaných nebol preukázaný. Nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie a jeho odôvodnenie považoval za nelogické, zmätočné, nepreskúmateľné, nepresvedčivé a právne nesprávne, dokazovanie považoval za vykonané jednostranne, žalobca mal za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhol, aby odvolací napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie alebo v zmysle zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, vyhovel žalobnému návrhu v celom rozsahu a priznal žalobcovi trovy odvolacieho konania. K odvolaniu doložil kúpnu zmluvu s overenými podpismi jej účastníkov, potvrdenie banky o transakcii a výpis z účtu.

22. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 2/ majúc má za to, že v prvostupňovom konaní nebolo v žiadnom prípade žalobcovi znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a ani rozhodnutie konajúceho súdu prvej inštancie nedisponuje podľa neho inými vadami, nevychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Ani ostatné odvolacie dôvody uvedené žalobcom v odvolaní nemajú podľa neho opodstatnenie a nie sú v podanom odvolaní riadne zdôvodnené a podložené. Vyjadril názor, že v priebehu konania mal žalobca dostatok priestoru a možností riadne odôvodniť podanú žalobu a podložiť je dostupnými dôkazmi. V odôvodnení rozsudku sa podľa neho súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré mali vplyv na jeho rozhodnutie, tak ako to vyžaduje Civilný sporový poriadok. Preto sú v jeho jednotlivých bodoch spomínané všetky relevantné a v priebehu konania riešené skutočnosti a nie je to tým, že by súd prvej inštancie neustálil právny základ uplatnených nárokov. Mal za to, že súd nie je povinný naznačiť smer potrebného dokazovania, hlavne, keď je žalobca zastúpený advokátom ako dostatočne kvalifikovaným a kompetentným právnym zástupcom. Táto skutočnosť nie je dôvodom na spochybnenie konania a rozhodnutia súdu. Na pojednávaní konanom dňa 22.9.2020 sa právny zástupca žalobcu zúčastnil a mal tak možnosť požiadať o vysvetlenie alebo doplnenie predbežného právneho posúdenia veci vysloveného súdom prvej inštancie. Civilný sporový poriadok navyše nespája s prípadným nedostatočným predbežným právnym posúdením vecí žiadne následky, čiže toto nie je zákonom určený a dostatočný dôvod na zrušenie vydaného rozsudku. Na nezrovnalosti v dátumoch

pri kúpnej zmluve medzi žalobcom a spoločnosťou AJG, s.r.o. a na ňu nadväzujúcom uznaní dlhu žalobcom bolo v konaní upozorňované žalovanými a žalobca, či jeho právny zástupca mal možnosť sa k tomu vyjadriť a vysvetliť ich a chrániť tak svoje práva, čo neurobil a tak teraz nemôže dávať za vinu konajúcemu súdu, že k nejakému zisteniu mal sám súd prvej inštancie dospieť. Navyše žalobcom k žalobe zo dňa 3. 12. 2012 priložená kúpna zmluva so spoločnosťou AJG s.r.o., zasielaná žalovaným ako dôkaz, nedisponuje k odvolaniu priloženým osvedčením o pravosti podpisu pána N. V.. Z nášho pohľadu ide o nový dôkaz, ktorý sme doposiaľ nemali k dispozícii. Zároveň je otázne, ako mohol notár alebo jeho poverený pracovník overiť pravosť podpisu predávajúceho dňa 28.7.2004, keď na kúpnej zmluve je uvedený dátum podpisu predávajúceho deň 27.11.2003. Podľa článku VII. ods. 6 tejto kúpnej zmluvy je táto platná dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami a to je podľa dôkazu priloženému k žalobe - údajov uvedených v samotnej kúpnej zmluve - deň 27.11.2003. Uvedené len podporuje špekulatívne konanie žalobcu v tejto veci. Podľa neho žalobca mal v priebehu konania možnosť uplatniť všetky prostriedky procesného útoku, či procesnej obrany a predložiť všetky dostupné podklady a dôkazy preukazujúce opodstatnenosť jeho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, či náhrady škody. Uviedol, že v odvolaní žalobcu sú napádané pasáže odôvodnenia rozhodnutia vo veci samej bez ich riadneho zdôvodnenia a preukázania ich opory v platných právnych predpisoch. Žalobca priložil k odvolaniu nové dôkazy, s ktorými žalovaný v 2. rade nebol oboznámený a neboli mu doručované v priebehu konania a pravdepodobne neboli známe ani konajúcemu súdu. Žalobca, resp. jeho právny zástupca boli upozorení na ukončenie dokazovania pred vynesení rozsudku, preto nie je možné na takto predložené nové dôkazy prihliadať a napádať nimi vydané rozhodnutie. Hlavné mesto SR Bratislava považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a stotožňuje sa s právnou argumentáciou v ňom uvedenou. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby napadnuté rozhodnutie odvolací súd ako vecne správne potvrdil.

23. Žalovaní 1/, 3/ v rámci vyjadrenia k odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolacie dôvody žalobca nijako bližšie neodôvodnil s poukazom na ustanovenia napadnutého rozhodnutia súdu. Žalobca nijako konkrétne nepoukázal, v čom mali byť naplnené tieto odvolacie dôvody. Vo svojej podstate len poukazuje na nesprávne právne posúdenie veci súdom a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Podľa jeho názoru prvoinštančný súd napadnuté rozhodnutie riadne zdôvodnil, nakoľko sa riadil ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pretože z odôvodnenia napadnutého rozsudku je možné zistiť čoho sa strany sporu domáhali, ako sa vyjadril žalobca, ako sa vyjadrovali žalovaní, aké skutočnosti tvrdili, aké dôkazy označili, aké prostriedky procesnej obrany a útoku použili, pričom jasne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, aj ako vec právne posúdil, keď podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je ale nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (napr. Rozhodnutie ÚS SR sp.zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09). Nestotožnili sa s tvrdením žalobcu, že napadnutý rozsudok súdu je arbitrárny, nepreskúmateľný, nepresvedčivý nelogický a zmatečný a nesprávnym procesným postupom bolo znemožnené žalobcovi uskutočniť patriace procesné práva až v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Čo sa týka námietky žalobcu, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 22.09.2020 v rámci určenia sporných a nesporných skutkových tvrdení v zmysle § 181 ods. 2 CSP nevyslovil, či zmluvy považuje za platné alebo za neplatné a stranám sporu tak nenaznačil smer ďalšieho potrebného dokazovania, ako aj či sa žalovaní bezdôvodne obohatili a či spôsobili škodu na majetku žalobcu, dali do pozornosti, že uvedením týchto skutočností by zrejme došlo k prejudikovaniu sporu. Ak by aj hypoteticky súd prvej inštancie neuviedol predbežné právne posúdenie veci, takéto neposúdenie veci súdom nie je takým nesprávnym procesným postupom, ktorým by súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 181 ods. 2 CSP, po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu. Ak samosudca toto zákonné ustanovenie nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok

priznáva. Porušenie citovaného ustanovenia (čo v tomto prípade nebolo), teda žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a pod. Cieľom § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv. Z judikatúry ÚS SR (sp. zn. IV. ÚS 16/2012) vyplýva, že súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa § 118 ods. 2 OSP (pozn. teraz §181, ods. 2 CSP), vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo/3/2016 z 22. marca 2017). Tvrдили, že prvoinštančný súd na svojom pojednávaní konanom dňa 22.09.2020 v rámci predbežného právneho posúdenia veci jasne a zrozumiteľne uviedol čo považuje za nesporné, čo za sporné a súčasne uviedol ako bude po právnej stránke prejednávanú vec posudzovať. Právna zástupkyňa žalobcu do zápisnice dokonca výslovne uviedla, že sa stotožňuje s právnym posúdením veci súdom, ktorý zafinoval, že sa bude zaoberať otázkou bezdôvodného obohatenia a náhrady škody. Preto až v odvolaní žalobcom napadnuté nedostatočné predbežné právne posúdenie veci súdom sa javí ako výslovne účelové. Čo sa týka námietky žalobcu, že súd prvej inštancie mal v rozsudku uviesť, že vznik bezdôvodného obohatenia posudzoval od uzavretia dohody o vzniku podielového spoluvlastníctva práve od tvrdenia samotného žalobcu, čo nemá byť pravdou uviedol, že bol to práve žalobca, ktorý vo svojom podaní zo dňa 27.11.2013 túto skutočnosť uvádza. Žalobca vo svojom odvolaní namieta nesprávnosť posúdenia uplatneného nároku, keď mal súd v rozsudku konštatovať, že žalobca ani nepreukázal, či uznaný dlh vo výške 2.970.000,- Sk uhradil. Žalobca súčasne k odvolaniu priložil ďalšie dôkazy a to výpisy z bankového účtu. Aj keď z výpisu z účtu z UniCredit Bank nie je zrejmé, či sa jedná o výpis žalobcu, v tejto súvislosti uviedol, že súd prvej inštancie rozhodoval na podklade dôkazov založených v spise. Je povinnosťou zmluvných strán svoje tvrdenie podložiť aj dôkazmi. Súd nie je vyšetrovacím orgánom. V zmysle § 185 os. 2 a 3 CSP súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak a taktiež môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva. Z uvedeného vyvodil, že súd môže zásadne vykonávať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania ako aj koncentračnej zásade. Žalobca bol povinný uplatniť prostriedky procesného útoku včas. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr. Na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť. V tomto prípade listiny, ktoré sú prílohou odvolania, boli v držbe žalobcu a teda tento ich mal možnosť predložiť súdu prvej inštancie, čo neurobil. Navyše na pojednávaní konanom dňa 22.09.2020 na výzvu súdu prvej inštancie aké dôkazy navrhuje ešte vykonať, sa žalobca výslovne vyjadril, že nenavrhuje vykonať žiadne ďalšie dokazovanie. Na pojednávaní konanom dňa 13.10.2020 žalobca navrhol, že iba v prípade ak súd považuje za potrebné vo veci vykonať ďalšie dokazovanie, tak navrhuje vykonať dokazovanie v zmysle návrhu žalobcu zo dňa 13.10.2020 a to dopytom na spoločnosť AJG s.r.o. o úhrade kúpnej ceny reštituentom a dopytom na realitné kancelárie o primeranosti výšky kúpnej ceny, resp. o určenie trhovej ceny pozemku v danom čase. Súd prvej inštancie podľa neho správne rozhodol, keď zamietol všetky ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania. Rovnako nemal za dôvodnú ani námietku žalobcu, týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia veci prvoinštančným súdom, ktorý v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie nevyhnutné tak pre skutkové, ako aj právne posúdenie veci. Súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom žalobcu. Procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jej návrhy, procesné úkony a rozhodovať podľa nich. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, vykonal všetky dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k takým skutkovým zisteniam, ktoré sú plne v súlade so zákonom a vykonanými dôkazmi. Vydané rozhodnutie označil za plne konformné, ktoré spĺňa všetky atribúty perfektného rozhodnutia. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalobcu zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania.

24. Žalobca v rámci svojej odvolacej repliky k odvolaniam žalovaných 1/ až 3/ uviedol, že zotrúva na svojej argumentácii a má za to, že tvrdenia obsiahnuté vo vyjadreniach žalovaných k odvolaniu žalobcu nie sú spôsobilé spochybniť správnosť odvolacích dôvodov, a ktoré ani nevyvracajú správnosť argumentácie odvolateľa vo veci samej, a naopak potvrdzujú nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie, nepreskúmateľnosť, nezákonnosť, arbitrárnosť napadnutých rozsudkov nespĺňajúcich zákonom stanovené náležitosti a nerešpektujúci intencie, pokyny v zmysle § 391 ods. 2 CSP (§ 226 OSP) odvolacieho súdu v rozhodnutiach vydaných vo veci, a v ktorých odvolací súd (2krát) konštatoval porušenie práva na spravodlivý súdny proces v rovine nemožnosti riadneho a relevantného bránenia sa proti vysloveným skutkovým zhrnutiam a právnym argumentom súdu v štádiu odvolacieho konania. Doložil dožadovaným získaným dôkazom zo dňa 16.12.2020 (výpis z účtu spoločnosti AJG, s.r.o.), ktorým banka potvrdzuje úhradu istiny žalobcu, N. V., vo výške 2.000.000,- Sk dňa 30.5.2007 z titulu vydania bezdôvodného obohatenia podľa Uznania dlhu zo dňa 19.4.2007 medzi dlžníkom N. V. a veriteľom AJG, s.r.o. rovnako dôkaz o úhrade kúpnej ceny kupujúcim, N. V., predávajúcemu Slovensko-Talianska rozvojová spoločnosť s.r.o. vo výške 55.000.000,- Sk dňa 20.11.2003 (6 mil. Sk) a 16.2.2004 (49 mil. Sk) za kúpu dotknutých nehnuteľností v k.ú. Karlova Ves v zmysle Kúpnej zmluvy zo dňa 20.11.2003 a potvrdenie o úhrade kúpnej ceny kupujúcim, AJG, s.r.o., predávajúcemu N. V. vo výške 8.514.720,- Sk + 730,- Sk (daň z prevodu nehnuteľností) dňa 27.11.2003 v zmysle Kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.2003, ktorými mal žalobca za to, že jednoznačne potvrdzujú skutkový stav, vznik a existenciu vymáhanej pohľadávky vo výške 98 585 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia a škody, pričom vyvracia akékoľvek polemiky, absurdity žalovaných o údajnom „špekulatívnom“ konaní žalobcu v tejto veci.

25. Ďalšie vyjadrenia strany sporu v rámci odvolacieho konania nepodali.

26. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie správnym smerom a v rozsahu potrebnom pre posúdenie opodstatnenosti žaloby, ktorej predmetom je vydanie bezdôvodného obohatenia a náhrada škody, a výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil. Svoje skutkové a právne závery v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP). Odvolací súd sa s jeho právnym záverom o nepreukázaní dôvodnosti týchto žalobou uplatnených nárokov žalobcu proti žalovaným stotožňuje a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). V odvolaní uvádzané argumenty nie sú spôsobilé privodiť iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o nedôvodnosti jeho žaloby, keď v odvolaní uvádzané argumenty nepredstavujú také, s ktorými by sa súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku nevysporiadal alebo by im nevenoval náležitú pozornosť. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a nie je preto potrebné ani jeho dôvody dopĺňať, nakoľko by išlo len o opakovanie právnych záverov súdu prvej inštancie. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu boli zopakované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, vo väzbe k odvolacím dôvodom, zvýraznia právne významné, prípadne skutkovo rozhodné okolnosti. Tento postoj odvolacieho súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 z 08.10.2009, v zmysle ktorého ....“ odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II.ÚS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov vydaných v priebehu príslušného súdneho konania“. I v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo170/2005 „pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu“. Možno konštatovať, že v danej veci súd prvej inštancie dal zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu v snahe garantovať im právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že neboli naplnené očakávania žalobcu a že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnymi názormi, neznamená porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie. Ochranu poskytol stranám v požadovanej kvalite. V záujme zachovania práva strán sporu na spravodlivý súdny proces sa odvolací súd teda vyjadruje stručne k odvolacím námietkam žalobcu.

27. V zrušujúcom uznesení zo dňa 28. 02.2020 č. k. 4Co117/2017-242 vydanom vo veci odvolací súd súdu prvej inštancie vytkol, že v odôvodnení jeho rozsudku zo dňa 15. novembra 2016 č. k.

6C 65/2013-191, ktorým žalobu žalobcu zamietol, absentuje spísanie ustáleného skutkového stavu a odvolací súd tak musí zisťovať štúdiom obsahu spisu logickosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, že v odôvodnení absentuje právne posúdenie oboch žalobou uplatnených nárokov, nakoľko súd prvej inštancie neuviedol žiadne právne normy k nim a svoj spôsob ich aplikácie a neuviedol žiadne právne úvahy k tomu, či k vzniku týchto nárokov došlo a na základe akých preukázaných skutkových zistení. Konkrétne neuviedol, či sa žalovaní a ktorí z nich na úkor žalobcu bezdôvodne obohatili a o ktoré z tipov bezdôvodného obohatenia má prípadne ísť, rovnako neuviedol právne posúdenie ohľadom naplnenia zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaných za vznik prípadnej škody žalobcu. Vytkol mu arbitrárnosť záveru, ktorým konštatoval, že sa nejdená o úmyselné konanie žalovaných pokiaľ ide o dopad tejto skutočností na dĺžku premlčacej doby žalobou uplatnených nárokov. Nevysvetlil dôvod nevykonania navrhnutého dôkazu - oboznámenia sa s reštitučným spisom. Odôvodnenie vtedy napadnutého rozsudku označil za neprípustne zjednodušené. Tiež súdu prvej inštancie vytkol, že opomenul zareagovať na procesnú úpravu petitu žaloby žalobcom a rozhodol o pôvodnej žalobe pred touto úpravou. Súdu prvej inštancie uložil povinnosť postupovať v zmysle jeho intencií podľa § 391 ods. 2 CSP, opätovne zistiť predmet žaloby vymedzením jeho petitu a nové rozhodnutie vydané vo veci odôvodniť zákonu zodpovedajúcim spôsobom.

28. Po opätovnom predložení veci súdom prvej inštancie odvolací súd preskúmaním spisového materiálu a odôvodnenia napadnutého rozsudku zistil, že súd prvej inštancie sa po poslednom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu v novom konaní a v rámci nového rozhodnutia vo veci pokynmi a intenciami záväznými pre neho riadil dôsledne. Na pojednávaní konanom dňa 22.09.2020 uznesením vyhláseným na tomto pojednávaní za prítomnosti všetkých strán sporu pripustil zmenu petitu žaloby a následne procesne postupoval podľa § 181 ods. 2 CSP. Vykonal dokazovanie listinami, keď prítomní zástupcovia strán sporu nemali k vykonanému dokazovaniu žiadne pripomienky a nevyužili právo na vyjadrenie sa k nim. Na výslovnú výzvu súdu prvej inštancie uviedli, že nemajú ďalšie návrhy na dokazovanie. Na ďalšom pojednávaní konanom dňa 13.10.2020 právny zástupca žalobcu dal súdu prvej inštancie na zváženie vykonanie ďalších dôkazov a doložil rozhodnutia iných všeobecných súdov majúc za to, že súvisia s predmetom sporu. Žalovaní 1/ až 3/ nemali žiadne návrhy na vykonanie dokazovania. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že na vykonaní ňou uvedených dôkazov netrvá, ak to súd prvej inštancie nepovažuje za potrebné. Súd prvej inštancie následne vyhláseným uznesením za prítomnosti právnych zástupcov všetkých strán sporu zamietol návrhy na ďalšie dokazovanie a právni zástupcovia dostali priestor na využitie práva na záverečné reči. Následne uznesením vyhlásil súd prvej inštancie dokazovanie za skončené a napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci. V jeho odôvodnení riadne uviedol ustálený skutkový stav, dikciu správne zvolených na vec sa vzťahujúcich právnych noriem a právne posúdenie zisteného skutkového stavu. Preskúmateľne uviedol, ktoré skutočnosti vyhodnotil za preukázané a ktoré nie a rozobral právne aspekty vzniku nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia a náhradu škody. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia proti žalovaným 1/ až 3/ správne uzavrel, že ak tento nárok žalobca odvodzuje od tvrdenej neplatnosti prevodov spôsobených porušením § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., neplatnosť tohto právneho úkonu žalobcom nesúcim v spore povinnosť unesenia dôkazného bremena preukázaná nebola, keď navyše pri predpoklade jeho neplatnosti by boli neplatné aj ďalšie právne úkony, v dôsledku ktorých odôvodňoval žalobca svoju aktívnu legitímáciu v spore. Súd prvej inštancie tiež správne vyhodnotil, že žalobca nepreukázal v spore porušenie právnych povinností žalovanými a tým vznik jeho nároku na náhradu škody proti nim, a to dokonca žalovaného ako nárok spoločný a nerozdielny. Správny je aj záver súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal žiaden právny vzťah so žalovanými, keďže bol v právnom vzťahu výlučne so spoločnosťou Slovensko-Talianska rozvojová spoločnosť, a.s. a AJG, s.r.o., preto z uvedeného dôvodu tak nemohlo dôjsť k žalobcom tvrdenému vzniku bezdôvodného obohatenia či vzniku škody týmito subjektami vo vzťahu k žalobcovi. Pokiaľ ide o nevykonanie navrhnutého dokazovania súd prvej inštancie správne aplikoval sudcovskú koncentráciu a v odôvodnení napadnutého rozsudku preskúmateľne vysvetlil dôvod nevykonania navrhnutých dôkazov práve na jej základe. Pri správnom závere o nepreukázaní existencie nárokov uplatnených žalobou proti žalovaným potom posudzovanie premlčania týchto nárokov bolo už nadbytočné.

29. V sporovom konaní, o ktoré ide i v prejednávanej veci, platí zásada dispozičná a prejednacia. Prejednacia zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov k nim je zásadne vecou strán sporu. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov teda leží zásadne na stranách sporu a ukladá im povinnosť označiť dôkazy k preukázaniu svojho tvrdenia. Strana sporu má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť unesenia dôkazného bremena o svojom tvrdení. Rozsah a konkrétnu podobu dôkazného

bremena určuje práve hmotnoprávna norma, ktorá má byť na daný spor aplikovaná, keď dôkaznú povinnosť ohľadom všetkých tvrdení, ktorými odôvodňuje svoj nárok, má prioritne žalobca.

30. Podľa čl. 8 Základných princípov tvoriacich neoddeliteľnú súčasť CSP strany sporú sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obo 52/2010 dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo294/2012 zodpovednosť za zistenie skutkového stavu spočíva na procesných stranách. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týka povinnosť účastníka konania tvrdiť a označiť dôkazy na preukázanie tvrdení, je vždy daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje predmetný sporný právny pomer. V závislosti na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporového konania samostatnú (vlastnú) povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a teda aj z toho vyplývajúce odlišné a samostatné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Pokiaľ účastník nerešpektuje bremeno tvrdenia alebo dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažujú, z hľadiska procesného postupuje vo svoj neprospech. Procesná nečinnosť účastníka v tomto smere má pre neho negatívne dôsledky pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, čo sa v konečnom dôsledku prejaví vo vydaní pre neho nepriaznivého rozhodnutia.

31. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že žalobca nesúci v preskúmanom sporovom konaní dôkaznú povinnosť najskôr v rovine tvrdenia a následne v rovine unesenia dôkazného bremena o svojich tvrdeniach túto povinnosť pre účely svojho úspechu v konaní nespĺnil a dôkaznú povinnosť o vzniku spoločného a nerozdielného bezdôvodného obohatenia sa žalovaných 1/ až 3/ na jeho úkor neunesol už v rovine tvrdenia, keď nie sú známe a jasné skutkové okolnosti a ani právne, na základe ktorých mali tieto subjekty na jeho úkor získať neoprávnený majetkový prospech. Rovnako ani v rovine tvrdenia neunesol dôkazné bremeno o porušení právnych povinností týmito subjektmi, v príčinnej súvislosti s ktorými by mu vznikla škoda ako zmenšenie jeho majetku, spočívajúca v duplicitnom zaplatení kúpnej ceny reštituentom.

32. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu ohľadom neprávneho použitia ust. § 181 ods. 2 CSP súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že (a to i s prihliadnutím na ustálenú súdnu prax, napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Obo 92/2018) ani v prípade, ak by súd prvej inštancie tento postup dodržal, nič by to nezmenilo na výsledku sporu, t. j. na zamietnutí žaloby pre nepreukázanie zákonných predpokladov na vznik oboch žalobou uplatnených nárokov. V zásade platí, že postup súdu podľa § 181 ods. 2 CSP je pre strany sporu a ich zástupcov na základe uvedených úkonov predvídateľný a transparentný, avšak zároveň sa kladie väčší dôraz na zodpovednosť strany za jej vlastnú procesnú aktivitu a transparentné substancovanie skutkových tvrdení a dôkazných návrhov. Stranu sporu to nezabavuje povinnosti predložiť potrebné dôkazy na preukázanie oprávnenosti a dôvodnosti uplatneného nároku. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 ods. 1 CSP), berie do úvahy iba skutočnosti, ktoré vyšli najavo počas konania (čl. 11 ods. 4 CSP) a pri zisťovaní skutkového stavu vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti (§ 186 ods. 2 CSP). Súd pri výkone spravodlivosti nesmie byť obmedzovaný tak pôvodnými predbežnými závermi o skutkovej stránke veci, ako ani prípadným vlastným predbežným právnym posúdením. Ak sudca ust. § 181 ods. 2 CSP nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany z jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva. Porušenie tohto ust. teda žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve zhrnúť svoje návrhy a pod. Cieľom ust. § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Cieľom je zrýchliť a zjednodušiť konanie, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť nedôležitým skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ust. však nelimituje stranu sporu v realizácii jej procesných práv. Aj z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva (napr. IV.ÚS 16/2012), že

súd až v samotnom rozhodnutí vo veci vyjadří svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej veci (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. Cdo 3/2016, 5Cdo 211/2013). Uvedený právny názor odobril ÚS SR aj v uznesení II.ÚS 366/2018-9 z 11.06.2018, ktorým ako zjavne neopodstatnenú odmietol sťažnosť voči nedodržaniu postupu podľa § 181 ods. 2 CSP a stotožnil sa s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 17Co 7/2017-490 z 23.01.2018, podľa ktorého opomenutie aplikácie ust. § 181 ods 2 CSP sa vydaním rozhodnutia vo veci samej konvaliduje, nakoľko v ňom sa vyjadria právne názory a zhojí sa tento procesný nedostatok a prípadné odňatie práva na spravodlivý proces.

33. Na základe uvedeného vyhodnotil odvolací súd odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust § 378 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalovaných v odvolacom konaní.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).